

[Skatteministeren]

påstår, at afgiften på parfumevarer og toiletmidler ikke giver grænsehandel. Det er simpelt hen en af de største slagvarer i grænsehandelen, og derfor er det oplagt at tage fat på at fjerne parfumeafgiften og afgiften på toiletmidler, som vi gør det her.

Jeg kan nævne, at grænsehandelen med toiletartikler, altså i forhold til Tyskland, udgør ca. ½ mia. kr. årligt og altså omkring 50 pct. af det beskattede forbrug i Danmark. Den svenske afgift på toiletartikler ligger i forvejen kun på omkring det halve af den danske og planlægges nu helt fjernet. Så hvis ikke vi gør noget, vil der opstå et nyt grænsehandelsproblem. Vi må altså sige, at ved at fjerne afgiften på toiletartikler fjerner vi også begrundelsen for grænsehandel med dette produkt, og derfor er dette forslag et meget effektivt middel til at dæmpe grænsehandel. Og det fald, der vil blive i grænsehandelen, vil selvfølgelig især være til gavn for beskæftigelsen i detailhandelen og selvfølgelig især i parfumerier m.v.

Så vil jeg lige gøre den yderligere bemærkning, at tallene faktisk viser, at også grænsehandelen med mineralvand har været stigende. Jeg ved godt, at det har været lidt omdiskuteret i den offentlige debat. Det er ikke store tal, vi taler om, men det er faktisk sådan, at grænsehandelen med mineralvand har været stigende. Den nuværende danske afgift er forholdsvis hård i forhold til prisen på de billigere mineralvandsmærker. Ved ophævelse af afgiften på dansk vand og halvering af afgiften på sodavand vil afgiftsforskellen til Tyskland blive reduceret i et sådant omfang, at grænsehandelen på grund af afgiftsforskelte faktisk vil være helt uinteressant. Så samtlige de produkter, der er indeholdt i dette afgiftsforslag, er grænsehandelsprodukter, og forslaget vil betyde, at grænsehandelen forsvinder eller bliver væsentligt reduceret som følge af dette forslag.

Så kan jeg slet ikke nære mig for at fordybe mig lidt i nogle udtalelser, som fru Pia Gjellerup er kommet med – ikke så meget i dag, men mere i den offentlige debat – udtalelser, der har skullet give det udseende af, at det at fjerne afgiften på toiletartikler i virkeligheden er at gæve de rig i samfundet.

Jeg har i den anledning fået lavet en undersøgelse – det er faktisk muligt at lave sådan nogle undersøgelser af, hvordan bestemte afgifter belaster bestemte indkomstgrupper. Man laver

den analyse på den måde, at man siger: Hvis nu et givet provenu af en afgift i stedet for at blive lagt på et bestemt produkt som f.eks. parfumevarer og toiletartikler skulle hentes hjem ved en generel forbrugsafgift på husstandene, hvordan belaster de to afgiftstyper så husstandene? Dels en generel forbrugsafgift af et givet provenu-omfang, dels en afgift på parfumevarer og toiletartikler, hvordan belaster det så de samme indkomstgrupper? På den måde kan man jo få et indtryk af, om en parfumeafgift vender den tunge ende opad eller nedad.

Det, mange overser, er, at det, man kalder parfumeafgiften, jo i virkeligheden er en afgift på helt ordinære forbrugsvarer, som familierne bruger i det daglige, altså creme og deodoranter og al den slags ting, daglige ting, som mennesker bruger, og denne analyse viser, at det er husstande med indkomster på op til 150.000 kr., der bliver belastet hårdest – forholdsvis hårdest – af afgiften på parfumevarer og toiletartikler. Så det er altså en kæmpemisforståelse, når Socialdemokratiet nu prøver at gøre dette her til en diskussion om den sociale fordeling i samfundet. Afgiften på parfumevarer og toiletartikler vender den tunge ende nedad.

Men jeg synes i øvrigt ikke, at fru Pia Gjellerups argumentation i den sag er særlig tungtvæjende. Jeg har bare følt, at jeg for en ordens skyld ville tage fat i det aspekt, for at denne misforståelse ikke skulle få lov til at bundfælde sig.

Jeg kan om Socialdemokratiets budskaber, som de er givet her i dag, kun konkludere, at det er det helt sædvanlige, vi har oplevet. Socialdemokrater kan opleves udadtil sige til befolkningen, at de går ind for skattelettelser – det oplevede vi op til valget i december 1990 – og vi kan opleve, at Socialdemokrater udadtil siger, at de også vil støtte afgiftslettelser; men det er altid på betingelser. Det er altid på sådanne betingelser, at når det kommer til de afgørende afstemninger i Folketinget, så er Socialdemokratiet aldrig at finde på den side, der stemmer for skattelettelser og for afgiftslettelser. De fodslæbende Socialdemokraters vej er simpelt hen brolagt med brudte skatteløfter.

Derfor er der ikke noget overraskende i det, hr. Ove Fich har sagt til os i dag, men alt, hvad hr. Ove Fich har sagt, er, som jeg her har gennemgået det, baseret på grundlæggende misforståelser af de faktiske forhold.